

תת"ע (חיפה) 3471-09-24 - מדינת ישראל נ' סאמי פרעוני

תת"ע (חיפה) 3471-09-24 - מדינת ישראל נ' סאמי פרעונישולם חיפה

תת"ע (חיפה) 3471-09-24

מדינת ישראל

נגד

סאמי פרעוני

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בחיפה

[09.01.2025]

כבוד השופט אור לרנר

החלטה

בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהיעדרו של הנאשם.

אין מחלוקת כי הנאשם זומן כדין לדיון (המדובר בהזמנה לדין שנמסרה לנאשם במועד ביצוע העבירה). לטענת ב"כ הנאשם, הוא עצמו נכח בהיכל המשפט, אך היה בדיון אחר ולכן התייצב רק בשעה 12:30, אלא שאז כבר הייתה דלת האולם נעולה.

עוד טוען הנאשם לקיומו של עיוות דין, לפיו הרכב כלל לא היה בשימוש באותו יום, אלא חנה בחניית הבית. המאשימה מתנגדת לבקשה וטוענת כי טעות של עורך הדין אינה עילה לביטול.

לאחר עיון ושקילה נחה דעתי כי די הבקשה להידחות.

חובתו של הנאשם (או בא-כוחו), להתייצב בזמן לדיון.

הדיון היה קבוע בשעה 10:00. למרות האמור, בית המשפט בטרם שפיטה בהיעדר של הנאשם שלא התייצבו באותו המועד, המתין עד לסיום כלל הדיונים של הנאשם שהתייצבו ורק לאחר מכן, בשעה 11:23 (כמעט שעה וחצי לאחר המועד המקורי), שפט את הנאשם בהיעדרו.

כפי שלא די בהגשת בקשת דחיה והערכת הסניגור כי הדיון יידחה (ר' עפ"ת 33465-10-21 עבדאללה (23.6.22);

רעפ 823/21 עדנאן טאטור (8.2.21); רעפ 222/13 עודה מחמוד (17.1.2013); רעפ 1798/15 שירן עמי

(20.4.2015); רעפ 3313/17 מוחמד עאסלה (27.4.2017); רעפ 849/22 גלאנו גוצ'יה (6.2.2022)), כך גם לא

די בהגעה להיכל בית המשפט. על הנאשם ו/או בא-כוחו להתייצב לדיון בזמן ולא שעתים לאחר מכן. גם אם היה ב"כ

הנאשם בפני מותב אחר, לכל הפחות היה עליו להגיש בקשת דחיה/ הודעה על איחור ולא לעשות דין לעצמו ולהציב

עובדה בפני בית המשפט.

למעשה, ב"כ הנאשם כלל לא הגיש יפוי כוח לבית המשפט טרם הדיון, כך שאפילו לא היה ניתן לנסות ולאחרו בטרם שפיטת הנאשם.

לכך יש להוסיף, כי אין בעצם שכירת שירותיו של עורך דין כדי לפטור הנאשם עצמו מהתייצבות לדיון (ובזמן). ר' עפ"ת,

73089-07-23 בלאל אבו דהוק (22.1.24) " בעל דין המיוצג על ידי עו"ד נדרש להתעניין אצל בא-כוחו מה עולה

בגורלו של ההליך. בעל דין אינו רשאי לנתק קשר עם סנגורו, להתעלם מחובותיו במסגרת ההליך, לא להתייצב לדיון

ולאחר מכן לצפות כי תישמע טענתו לפיה לא ידע על המתרחש".

זאת ועוד, הנאשם לא הצביע על נימוק של ממש המלמד על חשש לעיוות דין. טענת הנאשם כי רכבו היה בחניה

באותו יום והוא לא עשה בו שימוש, אינה מגובה בראיות ואינה מבוססת (ולמעשה אף אינה מלווה בתצהיר מטעם

הנאשם). המדובר בדו"ח שנרשם במקום ביצוע העבירה ונמסר לנאשם ביד, כאשר אליו מתלווה (על פי רשימת עדי

התביעה), סרטון ממצלמת הגוף של השוטר האוכף. לכל הפחות היה על הנאשם להתייחס לראיות הקיימות בתיק

ולהצביע על הכשלים בהם ולא להעלות טענות בעלמא.

בשולי הדברים אציין, על אף שהדבר לא נטען מפורשות, כי אין כל חשש לעיוות דין באשר לחומרת העונש; וזאת נוכח

תקופת הפקיעה של רישיון הרכב (מעל ל-3 שנים) ועברו המכביד של הנאשם הכולל 79 הרשעות קודמות.

הבקשה נדחת ופסק הדין יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ט' טבת תשפ"ה, 09 ינואר 2025, בהעדר הצדדים.